

XV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 7. December 1934).

Udvalget har i en lang Række Møder og ved Underudvalgsforhandlinger bestræbt sig for at naa et Resultat, der kunde tiltrædes af Rigsdagens fire store Partier og eventuelt af hele Rigsdagen.

Dette er ikke lykkedes, og Udvalget har maattet slutte sit Arbejde, uden at der er opnaaet Forstaaelse med Venstre.

Saa vel i selve Udvalget som i det nedsatte Underudvalg har man haft en Række Samraad med Handelsministeren, Udenrigsministeren, Nationalbankens Direktion, Udenrigsministeriets Embedsmænd og Valutakontorets Ledelse for at komme til Klarhed over, i hvilken Udstrækning det er muligt at frigive Handelen.

Udvalget har modtaget flere Deputationer og skriftlige Henvendelser vedrørende Importen og Valutakontorets Administration. I Bilagene vil man finde Besvarelse paa en Række Spørgsmaal og Henstillinger. Blandt disse findes en — ogsaa ved personligt Fremmøde forebragt — Henstilling fra Vinhandlerforeningens Vinsektion*) gaaende ud paa, at Valutakontoret i Fremtiden som hidtil foretager Tildelingen af

Valutaattester efter Salg i Stedet for efter Importen i 1931. Hele Udvalget kan tiltræde denne Henstilling, hvortil Handelsministeren har sluttet sig.

Et *Flertal* (P. Andersen, Einer-Jensen, Fibiger, Chr. Hansen, Jørgen Jørgensen, J. P. Larsen, Lundberg, Christmas Møller, Hans Nielsen og Rager) har fra Begyndelsen været enigt i den Opfattelse, at det var ønskeligt, om Landet kunde begynde at frigøre sig for de Baand, som den gældende Ordning lægger paa saa at sige alle Erhvervsgrene her i Landet, men man har ogsaa været enigt i, at Tidspunktet endnu ikke er kommet, da dette lader sig gøre.

Under Forhandlingerne har Handelsministeren og Udenrigsministeren og i ikke mindre Grad Nationalbankens Ledelse paa det stærkeste hævdet den Opfattelse, at man af Hensyn til Landets hele Økonomi, men først og fremmest af Hensyn til vor store Eksport af Landbrugsprodukter absolut maatte have Herredømme over saa at sige hele Importen.

Flertallet har over for disse stærke Krav fra de ansvarlige Myndigheder paa

*) Se Bilag XIII.